

27. AARG. N° 4.

REDIGERET AF C.³M. CHRISTENSEN

20. Februar 1927.

AF FORSLAG TIL LOV OM STATENS TJENESTEMÆND

Af det Udkast til Lov om Statens Tjenestemænd, som Ministeriet Madsen-Mygdal har fremsat, og hvorom der har været forhandlet med Organisations-Repræsentanter Fredag den 11. Februar, skal vi pille ud de Stykker, hvor der er sket væsentlige Forandringer eller som er nye. Det vilde være omtrent umuligt at optrykke Lovforslaget i sin Helhed, det fylder 184 Sider og omfatter ca. 900 Paragraffer. Med Hensyn til Lovforslagets Omfang har Nedskæringsministeriet vist sin Lyst til Nedskæring, idet Paragraf-Antallet fra den nugældende Lov er reduceret med ca. 50 pCt.

Almindelige Bestemmelser.

§ 49. Nyt Stk. 3.

Ansættelse eller Genansættelse i Tjenestemandsstilling efter det fyldte 40. Aar giver ikke Ret til Pension, medmindre saadan Ret tillægges paagældende ved særlig Bevilling paa Normeringslov, søgt inden Udløbet af den paagældendes 2. Tjenesteaar. Den i foregaaende Punktum givne Bestemmelse gælder dog ikke for Dommere, Politimestre, Kredslæger og Professore.

§ 50.

Stk. 1. Pensionerne afholdes af Statskassen, forsaavidt de ikke efter de Regler, som hidtil har været gældende eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade.

Stk. 2. Som Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Pensioneringen afkortes ved hver Lønningsudbetaling 3 pCt. i den enhver Tjene-

stemand tillagte Lønningsindtægt, jfr. § 51; *saadant Bidrag afkortes dog ikke i Lønningen for de Tjenestemænd, der efter § 49, Stk. 3 ikke faar Pensionsret.* De saaledes afkortede Beløb forbliver med den i Stk. 3 nævnte Undtagelse i Statskassen, selv om der ikke efter Tjenestemandens Afsked eller Død bliver nogen Pension at udbetale til ham selv eller til hans Enke eller Børn.

Stk. 3. *Saafermt en Tjenestemand, bortset fra de i §§ 60 og 61 omhandlede Tilfælde efter denne Lovs Ikrafttræden afskediges uden Pension, udbetales der ham ved Afskedigelsen de af ham siden 1. Oktober 1919 til Pensionering indbetalte Beløb uden Renter.*

Stk. 4. Statens Ydelse til Kongen og det kongelige Huses Aarpenge bærer hver især de dem vedkommende Pensioner og Understøttelser. Ved Tronskifte forholdes efter Lov Nr. 98 af 29. April 1913 om Udredelse af Hofpensioner ved Tronskifte.

§ 55. Nyt Stk. 2.

Pensionsalderen regnes fra det Tidspunkt, da Tjenestemanden i 5 Aar efter sit fyldte 30. Aar har været fast ansat i Stillinger, der efter denne Lov er forbundne med Pensionsret, uanset om Tjenesten er forrettet under en eller flere Styrelsesgrene. Er der sket Afbrydelse af Tjenesten, sammenlægges Tjenestetiderne, medmindre Afbrydelse er sket paa Grund af Forseelser, der har medført Afsked uden Pension, i hvilket Tilfælde kun den Tid, der ligger efter saadan Afbrydelse, kommer i Betragtning, for saa vidt Bevillingsmyndighederne ikke tilsteder Afgivelse herfra. Saafermt Tjenestetid sammenlægges til Beregning af Pensionsalder, maa dog de ved den tidligere Afskedigelse eventuelt i Henhold til § 50, Stk. 3, tilbagebetalte Pensionsbidrag paany indbetales, dog uden Renter.

Ny § 58.

Egenpension og Enkepension kan ikke samtidig oppebæres af samme Person, medmindre begge Pensioner er tilstaaede efter de før 1. Oktober 1919 gældende Regler.

Ny § 61.

Naar en pensionsberettiget Tjenestemand afskediges paa Grund af Misligheder, der uden at medføre Tab af Pensionsretten i Henhold til § 60 svækker den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid (jfr. ogsaa § 3, Stk. 1), eller paa Grund af grov eller uanset Advarsel oftere gentagen ikke ubetydelig Tjenesteforfeelse, bestemmes det ved Finanslov eller Tillægsbevillingslov, hvorvidt han skal have Pension, og i bekræftende Fald af hvilken Størrelse.

Stedstillæg.

§ 83.

Stk. 1. Der ydes Statstjenestemænd, hvis Tjenestested er beliggende indenfor de af § 84, Stk. 2 omfattede Byer, et ikke pensionsgivende Tillæg, der benævnes Stedstillæg.

Stk. 2. Til Personer, der er ansat paa Prøve i Stillinger, som er nævnt i denne Lov med senere Tillæg, og hvis Løn i Prøvetiden er fastsat ved Lov, ydes Stedstillæg efter samme Regler som for Tjenestemænd. Det samme gælder Elever, for saa vidt deres Løn er fastsat ved Lønningslov eller anden særlig Lov.

§ 84.

Stk. 1. Stedstillæget udgør for de i Stk. 2 under a) henhørende Byer 630 Kr., dog ikke over 35 pCt. af paagældende Grundløn og Alderstillæg, for de under b) henhørende Byer 450 Kr. aarlig, dog ikke over 25 pCt. af paagældendes Grundløn og Alderstillæg, for de under c) henhørende Byer 360 Kr. aarlig, dog ikke over 20 pCt. af paagældendes Grundløn og Alderstillæg og for de under d) henhørende Byer 270 Kr. aarlig, dog ikke over 15 pCt. af paagældendes Grundløn og Alderstillæg.

Stk. 2. Under a) henhører København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Under b) henhører de store Købstæder samt de i Henhold til de efterfølgende Bestemmelser dermed i Klasse stillede Byer.

Under c) henhører de mellemstore Købstæder samt de i Henhold til de efterfølgende Bestemmelser dermed i Klasse stillede Byer.

Under d) henhører alle øvrige Købstæder samt de i Henhold til de efterfølgende Bestemmelser dermed i Klasse stillede Byer, samt endvidere saadanne Landkommuner, som ved Bedømmelsen af de i § 87, Stk. 3, nævnte Forhold indtager en Særstilling i Forhold til almindelige Landkommuner.

Stk. 3. Finansministeren kan, efter at Sagen har været forelagt Lønningsraadet, bestemme, at Forstadsbebyggelser, der ved den sidste almindelige Folketælling er henregnet til Købstad, sidestilles i Henseende til Stedstillæg med Købstæder.

Stk. 4. Tjenestemænd, der ikke har fast Tjenestested, oppebærer Stedstillæg efter det Sted, hvor de bor.

Stk. 5. Samtlige Tjenestemænd under Søværnet betragtes som havende Tjenestested i København.

§ 85.

For Tjenestemænd, der ikke er berettigede til Forsørgertillæg (jfr. Kapitel 5), udgør Stedstillæg kun $\frac{2}{3}$ af de i § 84, Stk. 1, hjemlede Beløb.

§ 86.

For Tjenestemænd, der har Tjenestebolig, udgør Stedstillæget kun $\frac{2}{3}$ af de i § 84, Stk. 1, nævnte Beløb. For de i § 85 nævnte Tjenestemænd foretages ikke ny Nedsættelse af Stedstillæget efter nærværende Stykke.

§ 87.

Stk. 1. For saa vidt angaar Finanssaarene 1927—28 og 1928—29 forbliver den paa Finansloven 1926—27 stedfundne Klassificering af Byer mellem Satserne b., c. og d. gældende.

Stk. 2. Derefter kan der hvert 3. Aar ved Bevilling paa Finansloven — første Gang paa Finansloven 1929—30 — foretages Forskrydninger mellem de hidtil under b., c. og d. klassificerede Byer. Samtidig kan hidtil ikke opførte Byer eller Landkommuner optages under Stedstillægssatserne eller hidtil opførte Byer eller Landkommuner udgaa af disse.

Stk. 3. Klassificeringen sker efter Indstilling af Lønningsraadet og efter dets Skøn over de foreliggende Oplysninger om Udgifterne til Husleje, kommunal Skat samt over saadanne ganske særlige Forhold for Levevilkaarene, der maatte kunne begrunde en Forandring.

§ 88.

Stedstillæget udbetales efter de i § 31 fastsatte Regler og beregnes efter det Sted, hvor den paagældende Tjenestemand gør Tjeneste, henholdsvis har Bopæl den 1. i den Maaned, for hvilken Beløbet ydes.

Forsørgertillæg.

§ 89.

Der ydes Statens Tjenestemænd et ikke pensionsgivende Forsørgertillæg efter nedennævnte Satser i følgende Tilfælde:

360 Kr. aarlig (Sats a) tilkommer:

- 1) Gifte Mænd og dermed ligestillede (Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede

Mænd og Kvinder), som har egen Husstand, men ikke Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar.

- 2) Gifte Mænd og dermed ligestillede (jfr. foran), som ikke har egen Husstand, men Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar.
- 3) Ugifte Tjenestemænd, der har egen Husstand og Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar.

510 Kr. aarlig (Sats b) tilkommer:

Gifte Mænd og dermed ligestillede (jfr. foran), som har egen Husstand og Forsørgerpligt overfor 1, 2 eller 3 Børn under 18 Aar.

630 Kr. aarlig (Sats c) tilkommer:

Gifte Mænd og dermed ligestillede (jfr. foran), som har egen Husstand og Forsørgerpligt overfor mindst 4 Børn under 18 Aar.

Forsørgertillæget kan dog ikke overstige: for Sats a: 20 pCt., for Sats b: 28 pCt. og for Sats c: 35 pCt. af den paagældende Tjenestemands Grundløn og Alderstillæg tilsammen.

§ 90.

Stk. 1. Personer, der oppehæver Pension eller Ventepenge efter nærværende Lov eller efter Lov Nr. 489 af 12. September 1919, ydes der Forsørgertillæg efter Reglerne i § 89, dog at Pensionens (Ventepengenes) Størrelse træder i Stedet for Grundløn og Alderstillæg ved Anvendelse af Grænsebestemmelserne for Forsørgertillægets Størrelse.

Stk. 2. Tilsvarende Regler gælder for de i Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 omhandlede Pensionister og understøttede, dog med de af nævnte Lovs §§ 3 b) og c), 4 og 5 følgende Lempler med Hensyn til Anvendelsen af Grænsebestemmelserne for Forsørgertillægets Størrelse.

Stk. 3. Saafremt de i Stk. 1 og 2 omhandlede Personer ikke opnaar Forsørgertillæg i Henhold til § 89, ydes der dem et midlertidigt Tillæg paa 360 Kr., dog ikke udover 20 pCt. af Pensionens, Ventepengenes eller Understøttelsens Størrelse.

§ 91.

Stk. 1. Forsørgertillæget og det i § 91, Stk. 3 nævnte Tillæg udbetales efter de i § 31 fastsatte Regler. Det udbetales efter den Sats, for hvilken Tjenestemanden opfylder Betingelserne, Dagen før Tillæget forfalder til Betaling.

Stk. 2. Administrationen er bemyndiget til at forlange de til Forsørgertillægets Beregning nødvendige Oplysninger paa Tro og Love og eventuelt Bevisligheder afgivne af de paagældende. I Vægringstilfælde fortales Retten til Forsørgertillæget.

Særlige Ydelser.

§ 864.

Timegodtgørelse for Nattjeneste (Natpenge).

Stk. 1. Timegodtgørelse for Nattjeneste til-

kommer enhver Tjenestemand, der efter speciel udtrykkelig Ordre fra en foresat eller ifølge en af en overordnet fastsat Tjenestefordeling forretter Tjeneste, som helt eller delvis falder indenfor Tiden mellem Kl. 11 Aften og Kl. 5 Morgen.

Stk. 2. Godtgørelsens Størrelse bestemmes ved Finansloven. De nærmere Regler for Beregningen fastsættes af vedkommende Minister.

§ 865, Stk. 2.

Kørepenge.

Kørepenge fastsættes paa Finansloven til Beløb, der pr. Time omtrentlig udgør *Halvdelen* af Timepengene, jfr. § 853, dog at der for et Døgn (24 Timer) ikke udbetales mere end *Halvdelen* af fulde Dagpenge uden Nattillæg. *De første 3 Timer af en Tur medtages ikke ved Beregning af Kørepenge; saafremt det planmæssige tjenestefri Ophold paa Hjemstedet mellem 2 Ture er mindre end 1 Time, foretages Fradraget dog kun for den første Tur.*

Bemærkninger

til Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd.

Under Regeringens Arbejde med at nedbringe Statens Udgifter har det været nødvendigt at tage Lønningsbudgettet op til indgaaende Overvejelse, da de udgør en saa væsentlig Del af Statens samlede Budget.

Den nuværende Tjenestemandsslov af 12. September 1919 er udgaaet af den i 1917 nedsatte Lønningskommission. Det ved denne Lov hjemlede Lønningssystem er naturligvis stærkt præget af, at Pris- og Valutaforholdene paa Tidspunktet for Lovens Behandling og Emanation var meget svingende.

Til de faste Lønninger (Grundløn og Alderstillæg) som ydes efter denne Lov, har man derfor føjet en Del ikke pensionsgivende Tillæg (Sted-, Dyrtids- og Konjunkturtillæg), der udgør en ikke ubetydelig Del af Statens samlede Lønningsbeløb, og som havde til Formaal at give Lønningssystemet en af Forholdene paakrævet Bevægelighed, idet disse Tillæg er underkastet Ændringer enten ved Omklassificering paa Finansloven (Stedtillæget) eller ved tidsbestemte Revisioner ved særlig Lov (Konjunkturtillæget) eller ved automatiske halvaarlige Omregninger efter Pristallet (Dyrtidstillæget).

Imidlertid er Pris- og Valutaforholdene nu væsentlig anderledes end i 1919. Kronen er naaet Pari og er stabiliseret her. Pristallet er ikke længere underkastet de tidligere kendte store Svingninger. Det synes under disse Forhold rigtigt, at den Besparelse paa Lønningsbudgettet, som det er en finansiel Nødvendighed at søge tilvejebragt i Staten, i væsentlig Grad tilvejebringes i For-

bindelse med en Overgang fra konjunkturbestemte Tillæg til Lønningsdele, der i hvert Fald for en Tid fikses og gøres uafhængig af de mindre Forskydninger, som maatte finde Sted. Regeringen har derfor ment det rigtigt at lade Dyrtdstillæg og Konjunkturtillæg helt udgaa af Statens Lønningssystem. Derimod menes det nødvendigt principielt at opretholde Stedstillægget, da Forskellen imellem Levevilkaarene i Hovedstaden. Provinsbyerne og Landet vedvarende er betydelig, navnlig naar henses til Huslejen og den kommunale Skat, ligesom det ogsaa er en Kendsgerning, at Arbejdslønnen i det fri Erhverv er væsentlig højere i Hovedstaden end i Provinsbyerne og i Provinsbyerne højere end paa Landet.

Det er imidlertid paa ingen Maade Regeringens Opfattelse, at det vilde være forsvarligt at lade Dyrtds- og Konjunkturtillæg, der sammen udgør i Statsudgifter ca. 47 Mill. Kr. bortfalde uden Erstatning, og der foreslaas derfor indført et nyt Tillæg, der benævnes Forsørgertillæg. Den nuværende Tjenestemandsløvs indeholder i Dyrtdstillæggets en Graduering et større Tillæg til gifte Mænd og dermed ligestillede end til ugifte. Princippet findes altsaa i Loven, men den mellem de to Grupper tilvebragte Afstand er ikke pekuniær betydelig. Ved den i Rigsdagssamlingen 1922—23 stedfundne Revision af Konjunkturtillægsbestemmelserne blev et lignende Princip indført ved Beregningen af Konjunkturtillægget, idet der ogsaa her blev indført to Satser, hvoraf den højere bragtes i Anvendelse overfor gifte Mænd og dermed ligestillede samt ugifte over 35 Aar (dog ikke saadanne ugifte, som Staten ydede fuld Forplejning). Paa dette Punkt skete ingen Ændring ved Kojunkturtillægsreglernes Revision i Rigsdagssamlingen 1924—25.

Det er Regeringens Opfattelse, at denne Sontring har virket heldigt, og det maa findes naturligt at gaa videre i den nævnte Retning, saaledes at den Lønreduktion, som Statens finansielle Forhold gør det tvungende nødvendigt for Regeringen at stille Forslag om, i langt ringere Grad kommer til at gaa ud over Tjenestemænd med Forsørgerpligt end andre.

Det af de nævnte Grunde foreslaaede Forsørgertillæg (Lovforslagets 1. Del, Kapitel 5) foreslaas graderet i 3 forskellige Satser. Alle Tjenestemænd, som efter den nugældende Tjenestemandsløvs har Ret til det største Dyrtdstillæg, skulde efter de foreslaaede Regler have Adgang til at opnaa i hvert Fald det laveste Forsørgertillæg, men dernæst vil der efter Forslaget tilkomme gifte Mænd med Forsørgerpligt overfor 1, 2 eller 3 Børn under 18 Aar Forsørgertillæg efter en højere Sats; er Antallet af Børn under 18 Aar, overfor hvilke der haves

Forsørgerpligt, større end 3, kommer Forsørgertillæggets højeste Sats i Anvendelse.

Ud fra lignende Synspunkter, som har været bestemmende for Udarbejdelsen af Forslaget angaaende Forsørgertillægget, foreslaas Stedstillægget graderet saaledes, at de Tjenestemænd, der ikke har Ret til at opnaa Forsørgertillægget, kun opnaar $\frac{2}{3}$ af de foreslaaede Stedstillægsbeløb. Disse er til Gengæld noget forhøjede (jfr. Bemærkningerne til Stedstillægget), saaledes at Statens samlede Udgift til Stedstillæg bliver uændret.

Foruden disse Hovedændringer foreslaas i de gældende Pensionsbestemmelser nogle Ændringer af videregaaende Betydning. Hertil henregnes Forslaget om en Maksimalgrænse for Antagelse i pensionsgivende Stilling. Grænsen foreslaas draget ved det 40. Aar, idet der dog dels undtages nogle Stillinger fra denne Regel (Dommere, Politimestre, Kredslæger og Professorer), dels gives en begrænset Adgang til ved særlig Bevilling paa Normeringslov at dispensere i det enkelte Tilfælde. Administrationskommissionen har udfra det Synspunkt, at den sene Ansættelse gennem den tidlige Pensionering paadrager Staten økonomiske Byrder, der ikke opvejes af Værdien af saadanne Personers Tjenesteydelse gennem de forholdsvis faa Arbejdsaar, foreslaaet en saadan Bestemmelses Indførelse i Tjenestemandsløven (jfr. Kommissionens 2. Betænkning, Side 136) og dette har Regeringen kunnet tiltræde. — Dernæst foreslaas (Ændring til § 55, Stykke 2), at Pensionsretten først indtræder efter 5 Aars fast Ansættelse i Tjenestemandsstilling efter de fyldte 30. Aar. Forslaget skyldes dels Ønsket om gennem en passende Karenstid at kunne foretage en mere effektiv Udvalgelse af de til Ansættelse i pensionsgivende Statsstilling virkelige egnede Personer, dels Ønsket om at nedbringe Statens Pensionsudgifter i Fremtiden. — Endvidere har Regeringen ment det rigtigt at optage det af Administrationskommissionens overvejende Flertal stillede Forslag om en Ændring af Tjenestemandsløvens § 61, idet man ganske kan slutte sig til den af det nævnte Flertal herfor fremførte Motivering (2. Betænkning, Side 137).

I Forbindelse med Omtalen af Ændringerne til Pensionsafsnittet bemærkes, at det maa være et Hovedpunkt i Bestræbelserne for at nedbringe Statens Lønningsudgifter, at Antallet af Tjenestemænd reduceres. Dette sker dels — og fortrinnsvis — ved en økonomisk Personaleadministration, hvilket er et Forhold til Lønningssystemet og de almindelige Tjenestemandsløvsbestemmelser irrelevant Spørgsmaal, dels ved i højere Grad end hidtil at gaa over til Anvendelse af honorar- og konjunkturlønnet

Personale til Arbejde, som hidtil fortrinsvis eller udelukkende er udført af Tjenestemænd. Forskellige Sparekommissioner, særlig Sparekommissionen af 2. Oktober 1922, har stærkt understreget Betydningen af en saadan Foranstaltning. Regeringen kan principielt ganske slutte sig til dette Synspunkt, og man foreslaar derfor dels indført et Afsnit i Tjenestemandsløven, indeholdende nogle almindelige Regler for honorarlønnede (jfr. Bemærkningerne til den nye 4de Del), dels har man helt ladet udgaa af Tjenestemandsløven saadanne Grupper af Tjenestemænd, hvis Arbejde synes fortrinsvis egnet til Udførelse af honorarlønnede eller kontraktantagne Medhjælpere. Dette gælder navnlig Kontoristernes Lønningsklasse (i Told- og Trafiketaterne benævnt Kontorister af 2. Grad).

Den næste Hovedgruppe af Ændringer knytter sig til Tjenestemandsløvens 3die Del (Særlige Ydelser), hvor der foreslaas en Del Ændringer, som har til Hensigt dels at forenkle visse Bestemmelser, dels at give fornødne Bespærelser. Angaaende disse Ændringer henvises til de særlige Bemærkninger i det følgende.

Derimod er der i Tjenestemandsløvens 2den Del (Lønningsreglerne for de enkelte Styrelsesgrene) ikke foretaget nogen Ændring af reel Betydning. Alle Forslagets Grundlønninger og Alderstillæg er everensstemmende med de nugældende. Derimod er der i nævnte Afsnit (Tjenestemandsløvens 2den Del) foretaget et stort Antal formelle Rettelser, dels fordi man har indarbejdet de ved særlige Love, derunder Normeringslove siden 1919 vedtagne Ændringer til Tjenestemandsløven, dels fordi man har uddraget en Række fælles Ansættelses- og Oprykningsbestemmelser fra de særlige Styrelsesgrenes Afsnit og indføjet dem i Lovens 1ste Del (de almindelige Bestemmelser), dels fordi der i mange Tilfælde er anvendt en kortere og mere ensartet Opstillingsform, dels endelig fordi de mange Overgangsbestemmelser etc., som det ved Lønningsreglernes Kodifikation i 1919, var nødvendigt at optage, nu ikke længer har nogen Betydning og derfor kan udelades. Man har derved opnaaet at forkorte Løven væsentlig; det foreliggende Lovforslag indeholder kun 894 Paragrafer imod for Tiden 1484.

Naar Regeringen har besluttet sig til at forelægge et samlet Tjenestemandsløvsforslag fremfor Ændringsforslag til den gældende Lov, sker dette for at opnaa saa stor Overskuelighed som muligt. Ved Lov Nr. 496 af 25. November 1921 § 11 og Lov Nr. 302 af 30. Juni 1922 § 26 blev Finansministeren bemyndiget til at lade Tjenestemandsløven af 12. September 1919 ikke med de Ændringer og Tilføjelser, som var en Følge af de siden Lovens Ikrafttræden

indtil Udgangen af Rigsdagssamlingen 1921—22 vedtagne Normeringslove og andre særlige Love om Tillæg til og Ændringer i Tjenestemandsløven. En saadan Bekendtgørelse blev udstedt den 6. Oktober. Men dels findes der kun et meget begrænset Antal Eksemplarer tilbage af dette Lovoptryk, dels er der i den siden da forløbne Tid foretaget Ændringer i denne Lovgivning. Under disse Forhold har Regeringen — trods den i Forhold til Opgavens Omfang meget begrænsede Tid, der har været til Raadighed — ment det paakrævet at lade de gældende Lovbestemmelser samarbejde og simplificere samt at indarbejde i disse de Ændringsforslag, man ønskede at søge Lovgivningsmagtens Tilslutning til. For let at kunne skelne disse Ændringer fra de nugældende Lovbestemmelser, er Ændringerne til 1ste, 3die, 4de og 5te Del trykte med Kursiv, hvilket naturligvis bør ændres ved Lovens Emanation.

I Lovens 2den Del er derhos slettet alle Honorarbeløb, idet disse henvises til Fastsættelse paa de aarlige Finanslove. Derimod er Beløbene for Bestillingstillæg bevarede i Løven, og man har i visse Tilfælde overført Honorarbeløb til Bestillingstillæg.

Endelig bemærkes, at man har ment det hensigtsmæssigt at benytte denne Lejlighed til at indføre en Del mindre betydende Rettelser i enkelte Bestemmelser, som i Praxis har vist sig mindre heldige, eller som har været Genstand for uensartet Forstaaelse i de forskellige Styrelsesgrene. Imidlertid er der af Ændringer af denne Art kun medtaget saadanne, som ikke kan antages at fremkalde dyberegaaende Meningsforskel, idet man ikke ved denne Lejlighed tilsigter nogen egentlig Lønningslovsrevision. Hertil maatte kræves et indgaaende forberedende Arbejde, navnlig forsaavidt angaar Klassificeringen i Lønningsklasser indenfor de forskellige Styrelsesgrene. Hvornaar Tidspunktet for en saadan Undersøgelse vil være passende, kan man under de nuværende Forhold vanskelig fastslaa, men Regeringen har ment det rigtigt at fastslaa, at der inden Udløbet af 3 Aar forelægges Rigsdagen Forslag om Tjenestemandsløvens Revision.

Kapitel 2. Pensionsbestemmelserne.

Til § 49.

Det foreslaas, at Ansættelse, eventuelt Genansættelse i Tjenestemandstillinger efter det fyldte 40de Aar ikke giver Ret til Pension, medmindre særlig Bestemmelse træffes. Forslaget er omtalt i de indeledende Bemærkninger.

Til § 50.

Saa vel af tekniske som af finansielle Grunde er det hidtidige Pensionsfradrag paa 2½ pCt.

forhøjet til 3 pCt., dog at Beløbet naturligtvis ikke skal indeholdes for Personer, der efter Rettelsen til § 49 ikke opnaar Pensionsret. Samtidig indføres der den Ordning, at det afkortede Beløb, som er indbetalt siden 1. Oktober 1919, tilbagebetales uden Renter, hvor Afskedigelse fremtidig sker uden egen Skyld og uden Pension.

Til § 55.

Der foreslaas i Stk. 2 indført den Regel, at Pensionsretten først indtræder efter 5 Aars fast Ansættelse efter det fyldte 30te Aar. Reglen er omtalt i de indledende Bemærkninger. Endvidere foreslaas, at eventuelt tilbagebetalte Pensionsbidrag paa ny skal indbetales, hvis en afskediget Tjenestemand genansættes og faar sin tidligere Tjenestetid medregnet i Pensionsalderen. De øvrige Ændringer er af formel Natur.

Til § 58.

Da Fortolkningen af § 58 i Tjenestemandsløven af 1919 har voldt Tvivl, og da det desuden er fundet ubilligt, at allerede Adgangen til i sin Tid at faa Enkepension skal paavirke en kvindelig Tjenestemand's aktuelle Krav paa Egenpension, har man foreslaaet den sidste Regels Bortfald og for den, der samtidig opfylder Betingelserne for aktuel Egenpension, og aktuel Enkepension, foreslaaet den Bestemmelse, at kun den til enhver Tid største af de 2 Pensioner kommer til Udbetaling, hvilken svarer til Reglen i § 68, Stk. 2 i f. angaaende det Tilfælde, at en Enke opfylder Betingelsen for Enkepension efter flere Tjenestemænd.

Saafermt baade Egenpension og Enkepension er tilstaaet efter de før 1. Oktober 1919 gældende Regler, har man dog ment, at det burde have sit Forblivende ved Reglerne i den ældre Lovgivning, efter hvilken Pensionerne er tilstaaet, jfr. § 70.

Til § 59.

Ændringerne er af formel Natur.

Til § 61.

Paragraffen foreslaas affattet i Overensstemmelse med Administrationskommissionens Betænkning (jfr. de indledende Bemærkninger foran), dog at der tillige indføres en Henvisning til Fordringen i Lovens § 3, 1ste Stk. om den for Tjenestemandsstillinger nødvendige Agtelse og Tillid.

Til § 64.

Da man ikke ønsker at forringe Enkepensionen, er der foretaget en Rettelse, der tilsigter at opretholde Enkepensionen i uforandret Størrelse.

Til § 71.

Ved den foreslaaede Bestemmelse vil de nuværende pensionsberettigede Tjenestemænd bevare saavel deres Pensionsret som deres Pensionsalder ubeskaaret.

Til § 73.

I de hidtidige Bestemmelser for Ministre har man foreslaaet en Del Ændringer, nemlig: at Ministerpension kun ydes efter mindst 1 Aars Funktion som Minister, at Regelen om, at Ministres Egenpension ved kgl. Resolution kan fastsættes højere end efter Tjenestemandsløvens Skala, bortfalder, at Maksimum for Tjenestemandspensioner (efter § 57: 8 000 Kr. aarlig) ogsaa bliver gældende for Ministre, og at Ministerpensioner som andre Pensioner beregnes af Gennemsnittet af indtil 3 Aars Lønning, hvilket har Betydning, naar en Tjenestemand overgaar til Ministerstilling.

Til Kapitel 4. Stedstillæg.

Idet man henviser til de under de almindelige Bemærkninger fremsatte Synspunkter, skal man angaaende de enkelte Ændringer, som foreslaas i Reglerne om Stedstillægget udtale:

Da der efter Regeringens Opfattelse kun under ganske særlige Forhold bør ydes Stedstillæg i Landkommuner (jfr. bl. a. det angaaende Arbejderlønninger i de frie Erhverv anførte), foreslaas, at den ved Lov Nr. 121 af 18. April 1925 indførte 5te Stedstillægssats (Sats e) udgaar, medens der opretholdes Adgang til, at Landkommuner som i Henseende til Husleje, kommunal Skat eller Levevilkaar indtager en Særstilling i Forhold til andre Landkommuner, kan inddrages under Stedstillægssats d.

Beløbene for Stedstillægssatserne a, c og d er som nævnt i de almindelige Bemærkninger forhøjede noget. Den derved fremkommende Merudgift modsvares i nogen Grad ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 85, Stk. 1 om Reduktion til $\frac{2}{3}$ af Stedstillæggsbeløbene for saavidt angaar Tjenestemænd, som ikke er berettigede til Forsørgertillæg.

Dernæst foreslaas Procentbegrænsningen beregnet i Forhold til Grundlønnen og Alderstillet, og saaledes, at Procentbegrænsningen træder i Virksomhed ved alle Lønninger under 1800 Kr.

Medens Forholdet hidtil har været det, at Forstadsbebyggelser, der ved Folketællingen henregnes til en Købstad, altid sidestilles med denne i Henseende til Stedstillæg, er Afgørelsen af dette Forhold fremtidig foreslaaet henvendt til Finansministeren. Det findes nemlig ikke berettiget i adskillige Tilfælde, hvor maaske Skatten og Levevilkaarene i Forstadsbebyggel-

ser er langt billigere end i Købstæderne, at yde saadant Stedstillæg.

Endelig har man, efter at der ved Stedstillæget, foruden med Hensyn til Bolig og kommunal Skat er indført andre Momenter, foreslaaet en forandret Afkortning i Stedstillæget for Tjenestemænd med Tjenestebolig, saaledes at de paagældende fremtidig oppebærer $\frac{2}{3}$ i Stedet for Halvdelen af Stedstillæget.

Til Kapitel 5. Forsørgertillæg.

Herom henvises til de almindelige Bemærkninger.

Dog skal vedrørende Reglen i § 90 bemærkes, at man for de Pensionister, der ikke vil kunne opnaa noget Beløb efter Reglerne om Forsørgertillæg, har foreslaaet et midlertidigt Tillæg paa 360 Kr., dog ikke udover 20 pCt. af Pensionens Størrelse.

Til 3. Del. Særlige Ydelser.

Til § 853, Stk. 2 og 3.

Regelen om, at de første 3 Timer af en Rejse ikke medtages ved Beregning af Time- og Dagpenge, var allerede fremme i Sparekommissionen af 21. Februar 1921 (Betænkningens Side 42). Regelen hviler paa den Betragtning, at ganske korte Rejser overhovedet ikke medfører Udgift for Tjenestemanden. Paa de lange Rejser vil Dagpengenes Størrelse ikke blive paa-virket af Regelen, og paa de mellemlange Rejser vil Virkningen af denne blive noget afbødet derved, at det er Tanken at foretage en mindre Regulering opad af Timepengene. Til Beregning af Nattillæg til Time- og Dagpenge foretages intet Fradrag.

Til § 853, Stk. 4.

For udstationeret Personale mener man nu at kunne vende tilbage til den i 1914 gældende Regel, at fulde Dagpenge kun oppebæres i 14 Dage, hvorefter Dagpengene nedsættes til Halvdelen.

Til § 853, Stk. 7.

For at muliggøre i særlige Tilfælde at anvende Kosttilskud pr. Dag i Stedet for Time- og Dagpenge er Ordet »aarlig« slettet.

Til § 853, Stk. 8.

Da der forekommer Tilfælde, hvor Personale i andre Etater end Trafikvirksomhederne rejser under lignende Forhold som Trafiketa-ternes kørende Personale, er der foreslaaet givet Hjemmel til for saadanne at beregne Kørepenge i Stedet for Time- og Dagpenge.

Til §§ 855—858.

Ændringerne er væsentligst formelle og navnlig foraarsagede af de nye Regler om For-

sørgertillæg. Dog er i § 857 Diæter i Kommissioner foreslaaet nedsat til Grundbeløbene 8 Kr. for indebys og 12 Kr. for udenbys Medlemmer. Endvidere er i § 856 Omtalen af Vederlag en Gang for alle udgaaet, idet Reglerne for Ydelse af dette Vederlag findes i § 42.

Til § 864.

Ydelsen af Natpenge foreslaas begrænset til Tiden 11 Aften til 5 Morgen, saaledes som det var Tilfældet i 1914.

Til § 865.

Kørepengene foreslaas begrænsede til Halvdelen af Time- og Dagpenge, hvorhos man ogsaa her indfører Regelen om, at de første 3 Timer af en Tur ikke medtages. Kørepengene ydes for Rejser paa bestemte Strækninger, oftest til forud beregnede Tider og med Opholdsværelser paa Endestationen, hvorfor der ikke menes at være Grund til at vederlægge saadanne Rejser med højere Beløb end Halvdelen af Time- og Dagpenge. For de Tilfælde, hvor flere Ture falder efter hinanden uden mindst 1 Times planmæssigt tjenestefrit Ophold paa Hjemstedet, foreslaas Fradraget 3 Timer kun foretaget for den første Tur.

— — —

Rangergodtgørelsen, der har udgjort Halvdelen af Kørepengene, foreslaas ophævet i Konsekvens af, at Kørepenge fremtidig bliver betingede af over 3 Timers Fravær fra Hjemstedet og i Konsekvens af § 853, Stk. 6, alene skal indeholde Dækning for Merudgifter ved Fraværelsen.

Til § 868.

Som nyt Stykke 1 er indføjet en Bestemmelse, der aabner Adgang for Statsbanerne til at træffe Aftale med Tjenestemænd om at overtage fuldstændig Pasning af Ledvogterposter og Jernbaneekspeditionssteder af ringe Omfang mod et mindre, ikke pensionsgivende Tillæg til Lønnen.

Ændringerne er af formel Karakter.

Til § 874.

Under Sygepleje er der i Overensstemmelse med den nugældende Regel i § 767 nu tilføjet Statshospitalet i Sønderborg.

Til § 883.

Satserne er undergaaet mindre Nedsættelser.

— — —

Om Lovforslagets Virkninger skal vi i det følgende forsøge at gøre Rede.

Vi gør først opmærksom paa, at Bestemmelserne om Dyrtids- og Konjunkturtillæg helt er faldet bort. I Stedet her-

for er kommet et paa visse Punkter forbedret og paa andre Punkter forringet Forslag om Stedstillæg og et Forslag om et Forsørgertillæg. Det sidste Tillæg gives, som Navnet siger, kun til Forsørgere, og er for saa vidt af ny Karakter, idet Lønnen bestemmes efter, hvorvidt Lønmodtageren er Forsørger, er gift og af hvor mange Børn han har. Et Lønssystem, som i Realiteten ikke kan modtages.

Giftede Lokomotivførere uden Børn mister i Konjunktur- og Stedstillæg gennemsnitlig ca. 813 Kr. og faar i Stedet 135 Kr. mere i Stedstillæg og et Forsørgertillæg paa 360 Kr., tilsammen 495 Kr., hvilket giver et Minus paa 318 Kr.

Giftede Lokomotivførere paa Sats b faar ingen Forhøjelse af Stedstillægget og faar derfor et Minus paa 453 Kr.. De samme paa Sats c og d faar en Forhøjelse af Stedstillægget paa 30 Kr. og faar derfor et Minus paa 423 Kr. Og endelig de giftede paa Sats e mister helt Stedstillægget og faar med andre Ord 573 Kr. mindre i Løn end nu.

Lokomotivførere med fra 1 til 3 Børn faar 510 Kr. i Forsørgertillæg eller 150 Kr. mere end førnævnte og gaar henholdsvis 168 Kr., 303 Kr., 273 Kr. og 423 Kr. end i Løn.

Lokomotivførere med mere end 3 Børn faar 630 Kr. i Forsørgertillæg og de gaar herefter ned med henholdsvis 48 Kr., 183 Kr., 153 Kr. og 303 Kr. aarlig.

Stedstillæg udbetales kun med $\frac{2}{3}$ til Ugifte, og Lokomotivførere, der gaar herind under mister ialt paa Sats a 762 Kr., paa Sats b 837 Kr., paa c 757 Kr., paa d 737 Kr. og paa Sats e 808 Kr. aarlig.

Giftede Lokomotivfyrbødere uden Børn mister i Konjunktur- og Dyrtidstillæg gennemsnitlig ca. 783 Kr. eller ca. 30 Kr. mindre aarlig end Lokomotivførerne, og det gælder for alle de giftede Lokomotivfyrbødere, at deres Nedgang i Løn for de forskellige Satser bliver ca. 30 Kr. mindre end for giftede Lokomotivførere under tilsvarende Forhold.

For de ugifte Lokomotivfyrbødere stil-

ler Forholdet sig som for ugifte Lokomotivførere, men saaledes at ugifte under 35 Aar hidtil kun har faaet $\frac{2}{3}$ af Konjunkturtillægget og deres Nedgang i Løn i Henhold til foranstaaende bliver derfor mindre end anført under de ugifte Lokomotivførere, som alle er over 35 Aar. Nedgangen for ugifte Lokomotivfyrbødere over 35 Aar bliver ca. 30 Kr. mindre, og for dem under 35 Aar bliver Nedgangen ca. 165 Kr. mindre aarlig eller henholdsvis 597 Kr., 672 Kr., 592 Kr., 572 Kr. og 643 Kr. aarlig.

Dagpengene foreslaas fastsat til følgende Beløb: For Lokomotivførere henholdsvis Lokomotivfyrbødere 6 Kr. 50 Øre og 5 Kr. 50 Øre, Timepengene af følgende Størrelse: 50 Øre henholdsvis 40 Øre, Køretimepengene skal kun være Halvdelen heraf, altsaa 25 Øre og 20 Øre pr. Time. Et Køredøgn skal betales med 3 Kr. 25 Øre henholdsvis 2 Kr. 75 Øre, og Natpengene foreslaas sat til 35 Øre henholdsvis 25 Øre, og Rangergodtgørelsen falder helt bort.

Det skal til Slut bemærkes, at Forsørgertillægget vil koste Lokomotivmændene ca. 460 000 Kr., og at Rangergodtgørelsen koster ca. 122 000 Kr. eller tilsammen 587 000 Kr. med andre Ord smaa 600 000 Kr.

Hvad Kørepengene og Natpengene vil komme til at koste Lokomotivmændene kan i Øjeblikket ikke ses, men naar tages i Betragtning, at de første 3 Køretimer ingeninde skal medregnes, at Kørepengene nedsættes til Halvdelen af Dagpengene, og at Natten kun skal være fra 11 Aften til 5 Morgen, og at Natpengene nedsættes, vil det uden Tvivl koste Lokomotivmændene hver især adskillige Kroner pr. Maaned foruden Nedsættelsen, som vi forud har behandlet, hvorfor den Stilling, Tjenestemændenes Repræsentanter indtog ved Forhandlingen den 11. ds. med Regeringen var fuldt forstaaelig og støttes af samtlige Tjenestemænd.

NEDSKÆRINGSFORSLAGET

Saa kom Regeringens Forslag, det vi Tjenestemænd i den sidste Halvdel af Januar fik saa meget at vide om; hver Gang vi aabnede en Avis stod der at læse om Regeringens Overvejelser og hvilke Planer den havde med Hensyn til Nedsættelsen af Lønningerne for os Tjenestemænd. Avisernes Meddelelser om de Overvejelser, som Regeringen havde med sine Embedsmænd om vor lønningsmæssige Behandling, blev efterhaanden Genstand for saa megen Omtale, at Statsminister Madsen-Mygdal, fandt sig beføjet til i et Interview at udtale, at alt hvad Pressen havde skrevet om Regeringens paatænkte Forslag vedrørende Tjenestemændene var og blev Gætteeri. Al Hønnør for den danske Presse og den danske Journalists Evne til at skaffe sig Viden om, hvad der foregaar, — selv i de høje Ministerier — det viste sig, at den danske Presse ingenlunde havde gættet forkert, thi det vi havde læst om, at Regeringen vilde borttage Dyrtidstillægget og Konjunkturtillægget og i Stedet indføre en ny Ordning med et Forsørgertillæg i Forbindelse med en Række andre Forslag med Nedsækering af Tjenestemændenes Vilkaar for Øje, passede fuldkomment.

Regeringsforslaget blev tilsendt Organisationerne i Begyndelsen af Februar Maaned, det indeholdt præcist det, vi ventede. Regeringen tager kraftigt fat, og man maa jo sige, at den uden Hensyn til, hvad der i Almindelighed anses for at være god Moral, bryder sig fejl om enhver bestaaende Ordning, og uden Hensyn til, om det er beføjet eller ubeføjet, meddeler Regeringen, gennem sine Forslag til Ændring af Lønningslovene af 1919, nu da Kronen er ført i Pari og man har faaet guldfastet den, at Tjenestemændenes Lønninger skal bringes ned; Standarden af 1914 skal atter genopstaa. Man stryger Dyrtidstillægget, Dyrtid eksisterer ikke mere; Pristallet, som i sin Tid var noget at det, man navnlig fra Venstres Side lag-

de stærkt Vægt paa, som en Regulator af Lønnen, som en Beskyttelse for at Tjenestemændene ikke fik mere i Løn, end hvad Tiderne maatte yde dem; dette Partis Regering mener nu, at Tiderne er saaledes, at Tjenestemændene maa væk fra Pristallet.

For Øjeblikket ligger Tjenestemændene i Forhold til Pristallet saaledes, at de kommer bagefter med deres Lønninger, fra 1. April d. A. skal Tjenestemændene ligge forud for Pristallet, det vil sige forud paa den Maade, at de skal have lavere Lønninger, end hvad man kan skønne, Prisforholdene betinger, for at bidrage deres til et eventuelt Prisfald. — Konjunkturtillægget stryger man ogsaa, dog lidt Anstændighedsfølelse har Regeringen; den er i Besiddelse af lidt Blufærdighed, thi ved at stryge baade Dyrtids- og Konjunkturtillæg, vilde Regeringen spare Statens Lønnings-Konto for 47 Mill. Kr.; denne Mundfuld har den ikke ment at kunne slugge, og har da foreslaaet som Erstatning for de Millioner, den fratager Tjenestemændene at yde et Forsørgertillæg.

Forsørgertillægget er Regeringens nye Lønningsmetode for Tjenestemænd; lad os straks sige, den vil kun give Anledning til dybtgaaende Utilfredshed hos enhver Ansæt. — Den unge ugifte faar intet Forsørgertillæg, han fratager man baade Dyrtids- og Konjunkturtillæg, hvilket med andre Ord vil sige, at for Medlemmer af vor Organisation vil det gennemsnitlig betyde for de ugifte Lokomotivmand en Nedsættelse af hans Lønning paa ca. 800 Kr. om Aaret. Mon ikke det netop er de Penge, den ugifte skal bruge til at skabe sig et Hjem for, er det ikke de Penge, han skal spare for overhovedet at kunne indtræde i ægteskabelig Stilling uden at stifte Gæld? Han vil afgjort finde sig uretfærdigt behandlet og lønnet af Staten og med Rette. Mon ikke han udfører akkurat det selvsamme Arbejde som den gifte, og det Spørgsmaal paatrænger sig, om den ugiftes Levevilkaar i Virkeligheden er billigere end giftes uden Børn.

Gaar vi til det næste Stade: de Gifte uden Børn. Ja, saa kan de føle sig tilfredse derved, at de ligesom har faaet mere af Staten end den ugifte, men vil afgjort føle sig utilfredse med, at de faar mindre end den Kollega, som har et Barn, og den Kollega, som har 3 Børn, han vil afgjort finde det urigtigt, at han med 3 Børn ikke faar mere efter denne Regerings brillante Principper end han med 1 Barn, og saa fremdeles. En Række Familieforsørgere vil med Rette føle sig slet behandlet, efter at de igennem et langt sparsommeligt Liv stræbsomt har søgt at give deres Børn en efter Omstændighederne god Opdragelse, fordi de pludselig, naar den yngste af en større Børneflok bliver 18 Aar, skal sættes ned i Løn, idet Forsørgerpligten overfor Børn bortfalder. En Lønningsmetode, som uberettiget fortrædiger den unge Mand, som fortrædiger — for ikke at bruge Udtrykket fornædret — den gamle, sammenholdt med at det er et Lønningsprincip, som absolut ikke kan anvendes i det frie Erhvervsliv og derfor ingen Berettigelse har.

Naa, Regeringen havde jo ogsaa andet i sit Forslag, nemlig Omlægning af Stedtillægget. Denne Omlægning af Stedtillægget vil selvfølgelig blive hilst med Tilfredshed af Københavnerne, thi det er Regeringens Hensigt, at Københavnerne skulde have et Merstedtillæg paa 135 Kr. om Aaret, men det er jo unægtelig Kammeraterne derude paa Landet, der skal betale det, idet man stryger Sats e, som i Øjeblikket yder de dér stationerede Tjenestemænd 120 Kroner. Tager man vore store Købstæder, som ingen Forøgelse faar, i Modsætning til Byerne paa Satsene c og d, vil man vist hurtigt blive klar over, at ogsaa paa dette Punkt har Regeringen ikke haft nogen helt heldig Haand, dog skal vi bemærke, at dette Forslag ingenlunde ligger saaledes, at der herpaa ikke skulde kunne opnaas en Ordning, der i det store og hele vilde kunne tilfredsstille i hvert Fald Lokomotivmændene.

Pensionsspørgsmaalene har ogsaa haft

Regeringens store Interesse. Det maa vel nok erkendes, at det Fremtidsperspektiv, der ved en alvorlig Overvejelse af Forholdene opruller sig for Staten med Hensyn til den Pensionsbyrde, Fremtiden inddebærer, vel maa gøre, at en Ændring i Pensionsordningen er paakrævet. Naar Regeringen derfor foreslaar Pensionsalderen fremtidig sat til 35 Aar, vil vi ikke nedlægge nogen særlig alvorlig Protest derimod, men vi maa absolut protestere, naar Regeringen ganske generelt og uden Hensyn til, hvad Art af Beskæftigelse de enkelte af Statens Tjenestemænd udfører, indretter det saaledes, at højeste Pension først kan opnaas med Tjenestemandens fyldte 65 Aar. Selv om ogsaa denne Ordning ikke skal berøre nuværende ansatte, som er fyldt 30 Aar inden 1. April, saa betyder det for fremtidige og mange af de nuværende Tjenestemænd, som ikke er fyldt 30 Aar, et betydeligt Minus i den Værdi, som Pensionen evig og altid anses for at have. Hertil kommer videre, og det gælder alle Statens nuværende og fremtidig ansatte Tjenestemænd, at Afgiften til Pensionskassen fra 1. April 1927 foreslaas forhøjet fra 2½ pCt. til 3 pCt. Dog, lad os ogsaa om den Del af Loven sige, at hvis der fra begge Sider vil være ærlig Villie til ved Forhandling at naa til en Ordning, vil vi tro, det vil kunne blive onpaaet.

Endelig fremsætter Regeringen i sit Forslag en Række Ændringer til de særlige Ydelser, som Tjenestemændene oppebærer for forskellige Tjenester, og navnlig den Del af Forslaget vil særlig haardt ramme det Personale, hvis Tjeneste ligger uden for Hjemstedet. Opholdets Varighed uden for Hjemstedet er de paagældende aldrig selv bestemmende om, og de Udgifter, der paaføres dem, ikke alene under Tjenesten, men som ogsaa opstaar i de Fritimer, som de maa tage derude, anviser Regeringens Forslag fremtidig ingen Dækning for. Regeringen foreslaar, at Dag- og Timepenge, naar en Mand udkommanderes, først skal beregnes efter 3 Timers

Fraværelse; samtidig nedsættes Dagpengene for Udkommandoen, endvidere ophører efter 14 Dages Forløb fulde Dagpenge og uden Overgange — som den nu bestaaende — oppebæres der herefter kun halve Dagpenge.

Natpengene gøres selvfølgelig ogsaa mindre, men ikke nok med det; fremtidig skal de kun beregnes i Tiden fra Kl. 11 Aften til Kl. 5 Morgen, thi Regeringen maa vel mene, at Natten i Aaret 1927 ved Kronens Stigning til Pari er blevet af en anden Beskaffenhed for Tjenestemændene end i 1919.

Kørepengene, der nu er $\frac{2}{3}$ af Dag- og Timepengene, skal kun være det halve, men ikke nok med det; de skal fremtidig først beregnes efter 3 Timers Fraværelse. Regeringen mener, at det er mere rationelt end den nuværende Ordning, og den kommer med en Motivering i sine Bemærkninger til Lovforslaget om, at det Personale, der oppebærer Kørepenge, befarer bestemte Strækninger, paa hvis Endestationer der altid anvises Opholdsværelser, og det er Rejser, der forud er Personalet bekendt. Tænk, hvilke ny Betragtninger; som det ikke altid har været saaledes.

Man mærker gennem Betænkningen, gennem Motiveringerne noget anstrengt og noget søgt, man kunde i Virkeligheden med Rette have ventet, at Regeringen og de Embedsmænd, som har siddet og udarbejdet dette, havde været i Besiddelse af større Aand, end Lovforslaget giver Udtryk for. Endelig skal bemærkes, at Rangergodtgørelsen atter foreslaas afskaffet. Det er jo efterhaanden en Ting, vi paa Forhaand maa være forberedt paa, at hver Gang man fra Finansministeriets Side afgiver en Betænkning, vedrørende Lønnin-gere m. m., er Rangergodtgørelsen afskaffet. Uden at se tilbage paa de Motiver, hvorefter Regeringen opretholdt Rangergodtgørelsen i 1919 og 1921, hvor man fandt det var ubilligt at fratage os denne, saa er en saadan Betragtning ikke mere bestemmende.

Hvad angaar de særlige Ydelser kan Regeringen være ganske overbevist om, at paa det Omraade opnaar den ingen Ordning, i hvert ikke med Lokomotivmændene. Til det yderste vil vi vide at kæmpe for de bestaaende Principper, som i Virkeligheden gennem Sparekommissionens Behandling af dette Spørgsmaal er lagt til sin laveste Grænse for, hvad vi finder at kunne tolerere.

»Dick«.

FORHANDLINGSMØDE HOS FINANSMINISTEREN

Fredag den 11. Februar havde Finansministeren indbudt Repræsentanter for Organisationerne til et Møde, som afholdtes paa Christiansborg.

Ved Forhandlingsmødet, som Finansministeren aabnede Kl. 10 Fm., var foruden Finansministeren, Trafikminister J. P. Stensballe, Departementscheferne H. Kofoed fra Finansministeriet og F. Hoskier fra Ministeriet for offentlige Arbejder til Stede.

Finansministeren aabnede Mødet med at byde de tilstedeværende Repræsentanter velkommen og redegjorte derefter i en ret lang Tale for Hovedtrækkene i de af Regeringen fremsatte Forslag, men dvælede dog særligt ved Aarsagerne til Forslagets Fremkomst. Regeringens Bevæggrunde til det fremsatte Nedsæringsforslag var naturligvis Hensynet til den almindelige Statsøkonomi, som med Kronens Stigning til Pari betingede, at Statens Lønningskonto blev nedbragt saa meget som overhovedet muligt. Det var ganske interessant at høre, at Finansministeren paa et givet Tidspunkt i sin Indledningstale vilde søge at bibringe de mødte Repræsentanter Indtrykket af, at det kun var af Hensyn til Tjenestemændenes Tarv, at Regeringen i sit Forslag havde strøget saavel Dyrtids-som Konjunkturtillægget; thi det vil, udtalte Finansministeren, afgjort baade dem bedst, om disse Tillæg forsvinder, og at

man accepterer den nye Lønningsmetode ved det ofte omtalte Forsørgertillæg.

De respektive Organisationers Ordførere replicerede herefter, og uden at der i Virkeligheden havde været noget videre Samarbejde mellem de paagældende Organisationers Ordførere, udtalte alle sig imod det i Regeringens Forslag nedlagte Forsørgerprincip og imod Berettigelsen til at nedskære Tjenestemændenes Lønninger under det bestaaende Leveniveau samt henviste til Konjunkturtillægslovens Behandling i Folketinget i 1925, hvorved dette Tillæg i Forbindelse med Dyrtidstillægget og særlige Ydelser blev paavirket af Pristallet; ved et faldende Pristal vilde Regeringen faa de Millioners Nedsættelse paa Lønningskontoen, som den nu forsøgte paa en ret voldelig Maade at frarøve hver enkelt af Statens Tjenestemænd og de mange gamle Pensionister.

Efter en Pause paa halvanden Time genoptoges Forhandlingsmødet, men allerede Formiddagsmødet gav et klart Indtryk af, at Regeringens Forslag var et Ultimatum til Tjenestemændene, og Finansministeren forsøgte ikke paa et eneste Punkt at træde i direkte Forhandling om Forslagets enkelte Punkter. Ja, det kan endog tilføjes, at Finansministeren søgte end ikke at lodde Dybden af Organisationernes Stilling til Forslagets forskellige Hoveddele. Da Klokken var henad 4 om Eftermiddagen udtalte Finansministeren sin Villighed til at afbryde Mødet, for saa vidt som Tjenestemandorganisationernes Repræsentanter kunde tænke sig i Samling at drøfte Fremsættelse af et Ændringsforslag til de af Regeringen fremsatte Forslag, men et Ændringsforslag, som skulde ligge omkring den Besparelse, som Regeringsforslaget gik ud paa, nemlig ca. 28 Mill. Kr. aarlig.

Man enedes om fra Organisationernes Repræsentanters Side at faa Lejlighed til at drøfte Stillingen, og efter en Pause paa ca. en halv Time genoptoges Mødet, idet man, som Forholdene laa, og som Regeringen stillede sig, maatte indtage det

Standpunkt, at det selvfølgelig ikke var muligt for Organisationerne at fremsætte noget Ændringsforslag som kunde indeholde 28 Mill. Kroners Besparelse paa Lønningskontoen, hvorfor de overfor Finansministeren afgav en skriftlig Udtalelse om deres Stilling til det af Regeringen fremsatte Forslag, som for Centralorganisationens Vedkommende lød saaledes:

»Da Regeringen har fastholdt en Nedskæring af Tjenestemændenes Lønninger og særlige Ydelser, der kan bringe en Besparelse paa ca. 28 Mill. Kr. aarlig med Ikrafttræden at regne fra 1. April 1927, maa vore Organisationer erklære sig ude af Stand til at fremkomme med Ændringsforslag til Regeringens Lovudkast. Vi maa holde for, at den nugældende Lov paa alle Punkter bør pretholdes uforandret til 1. April 1928, og maa gøre bestemt Indsigelse imod en Forandring af Lønningssystemet i Retning af Forsørgertillæg eller Familieløn.«

Efter Afgivelse af denne Erklæring konstaterede Finansministeren, at det var ugørligt at komme til et Resultat, som Regeringen kunde acceptere.

Regeringen vil da forelægge Forslaget for Rigsdagen i den kommende Uge.

Regeringens Nedskæringsforslag kan ventes forelagt Folketinget Torsdag den 17. Februar.

»Tilskueren«.

DEN POLITISKE SITUATION

Med den største Opmærksomhed følger man fra alle Sider Regeringens Arbejde for at bringe Landet ud af den Erhvervs-krise, som snart længe, ja alt for længe har behersket vort Erhvervsliv.

I to Maaneder har Madsen-Mygdals Regering nu styret vort Land, og det maa vel siges, at Regeringen — trods den store Arbejdsløshed — har faaet Arbejdsro til

sine Overvejelser. Resultatet af Regeringens Overvejelser vil Landets Borgere og Borgerinder snart blive bekendt med. Alle-rede en Del kender vi, nemlig Nedskæring af Tjenestemændenes Lønninger til 28 Mill. Kr., men en Række andre Nedskæringer kan ventes. Saaledes regner man med Millionbesparelser paa Statens Tilskud til Sygekasserne, til Invaliderenten, til Arbejdsløhedskasserne og Aldersrenten; alt-saa en Række Nedskæringer paa de sociale Udgifter. Man venter ogsaa Nedskæringsforslag paa Militærudgifter, kort sagt: Regeringens Nedskæringsforslag til et Beløb, der sandsynligvis kommer til at ligge omkring ca. 70 Mill. Kr., vil blive præsenteret den danske Rigsdag antagelig Torsdag den 17. Februar.

Hvorledes disse Forslag vil blive modtaget af de forskellige Partier i Rigsdagen, er det brændende Spørgsmaal. Socialdemokraterne og Radikale vil sikkert meget hurtigt finde deres Stilling overfor Forslaget. Socialdemokraterne vil sandsynligvis gaa imod det hele med Undtagelse af Nedskæring paa Militærudgifter. De Radikale vil antagelig gaa med til noget af det foreslaaede, men derimod afgjort mod Regeringens Forslag: den store Nedskæring af Tjenestemandslønningerne; Venstre vil selvfølgelig følge sin Regering. Det bliver saaledes det Konservative Folkeparti, som i Forbindelse med Regeringspartiet har det i sin Haand at føre Regeringens Forslag frem til Vedtagelse. Det Konservative Folkeparti vil her blive stillet overfor et meget stort og tungt Ansvar; men vi vil tro, at det Konservative Folkeparti paa mange Punkter vil gaa imod Regeringens Nedskæringsforslag, fordi det paa mange Punkter absolut gaar imod det Konservative Folkepartis Politik. Men i hvor stort et Omfang det skal lykkes det Konservative Folkeparti at begrænse Regeringens Nedskæringsforslag bl. a. paa Tjenestemændenes Lønninger vil Tiden vise.

Af dette Partis Stilling ved Forslagets første Behandling vil i høj Grad Tjeneste-

mændenes Beslutninger blive bestemmen-de. Da imidlertid Regeringens Nedskæringsforslag ingenlunde vil formaa at sætte Arbejder i Gang, og da det Konservative Folkeparti afgjort maa søge at formaa Regeringen til at fremsætte Forslag til Beskyttelse af Industrien — hvad Regeringen ganske sikkert ikke indlader sig paa — trækker den politiske Situation sig efterhaanden saaledes sammen, at vi antagelig i Marts Maaned befinder os i et politisk Brændpunkt, hvorved to Muligheder opstaar: enten overlader Regeringen Magten til det Konservative Folkeparti, eller ogsaa opnaar den Kongens Bifald til Udskrivning af Valg til Folketinget. Den kommende Maanedes meget interessante politiske Forhandlinger aabner Perspektiv for politiske Situationer, som Tjenestemændene afgjort maa følge med største Interesse; thi den Behandling, Tjenestemændene har været Genstand for allerede i denne Regerings korte Regeringstid, viser, hvilke Udsigter Tjenestemændene har ikke alene i den lønningsmæssige Behandling, men ogsaa ved alle de Forarbejder, som denne Regering har i Gang, og som alle gaar ud paa at byde Tjenestemændene, uden Hensyn til hvad Gerning de end maatte udføre, de strengeste Arbejdsvilkkaar.

»Tilhøreren«.

TJENESTEMANDSKAAR OG LØNPOLITIK

Lønspørgsmaalet er i disse Dage stærkt aktuelt, det debatteres Mand og Mand imellem, i Hjemmene og paa Møder, og her i Bladet vil der sikkert ogsaa blive skrevet en Del over det Emne. Forfatteren af nærværende ønsker i hvert Fald gerne at fremkomme med nogle personlige Betragtninger vedrørende Forholdene.

I 1908 udstedtes en Lønningslov, der vel maatte kaldes en ret tilfredsstillende og god Lov efter Tiden; men da man naaede

henimod 1914 var den allerede ved at være utidssvarende og stod overfor en Revision, der jo efter Udviklingen vilde have betydet en Forbedring af Tjenestemændenes Kaar. Imidlertid kom Verdenskrigen og med den de abnorme Tilstande, ikke mindst i økonomisk Henseende, og Lønrevisionen blev ikke til noget, i Stedet for, hvad retfærdigt havde været, at den burde være fremskyndet.

Jeg, der allerede var gift, inden jeg i 1916 blev antaget som Aspirant ved D. S. B., havde i det private Erhverv som Maskinarbejder tjent 40—50 Kr. ugentlig, men gik ved D. S. B. ned paa 26 Kr. om Ugen og ansattes Aaret efter som Lokofyrb. paa den svimlende Løn af 1350 Kr. aarligt, og det varede ikke længe, førend Kørepengene paa Grund af indskrænket Toggang gik ned paa et Minimum af 5—10 Kr. maanedligt. — De Herrer Lovgivere skulde have prøvet paa at skaffe Føde, Husly og Brændsel med de Penge; Tøj blev der intet til. Hvor ofte har ikke ens Hustru været Fortvivlelse nær over Pristigningen paa Livsfornødenheder og svigtende Købeevne trods størst mulig Sparsommelighed og Resignation fra hele Familiens Side.

Efter min Opfattelse tav Tjenestemændene dengang alt for længe og bar Byrderne for taalmodigt, inden man med Kraft krævede Hjælp i Nøden; for der var virkeligt kommet Nødstilstand i mange Hjem, inden Dyrtidslapperiet endelig tog sin Begyndelse. Og hvad forslog det saa alligevel; vi var kommet saa langt ned, at vi har følt det siden; mange Hjem bærer Præg deraf endnu og har jo saa sandelig ikke Udsigt til lysere Kaar. Thi selv om Lønningsloven af 1919 betød en væsentlig Forbedring af vore Forhold den Gang, var Loven jo uheldigvis for os konstrueret saaledes, at det blev muligt for de skiftende Regeringer hurtigt at forringe den paa flere Omraader, og det er da igen i de senere Aar gaaet stærkt nedad for os baade hvad angaar Lønning og de saakaldte særlige Ydelser.

Vi Tjenestemænd, der ikke har været med i Dansen om nogen Guldkalv, ikke været medbestemmende om noget vedrørende Jernbanernes Drift og altsaa heller ikke været indvirkende paa Banernes Økonomi, hvad Ledelse angaar, vi, der var distanceret lønningsmæssigt fra omkring 1912 og til vi fik Lønningsloven af 1919, vi, der saa snart Nedgangstiderne efter Krigen begyndte at føles herhjemme, maatte holde haardt for igen, hvad Nedskæring angik — vi kan ganske naturligt ikke vedblive med dette stiltiende at være en hjælpeløs Kastebold for de politiske Faktorer eller være den Reservefond, der stadigt tages af, saa snart der er lidt Besvær med at faa Balance paa Statens udviklede Regnskaber. Naturligvis maa vi holde igen og nu raabe Stop, thi nu er der Fare for vore Hjem. Og det giver sig da ogsaa tydeligt Udslag i den Enighed, hvormed Tjenestemændene har stillet sig overfor Herrerne Madsen-Mygdal, Neergaard og Stensballe. Glædeligvis har vore Repræsentanter ikke givet Konsortiet en Finger, thi det vilde ikke være meget bedre end, der saa tog hele Haanden, og til det Arbejde, der kræves af os, kan vi godt have nødtigt at bruge to Næver. —

Den nuværende Reaktion er meget emsig for at blive af med Pristallet og dets Indflydelse paa vor Løn. Selv om vi ikke altid har været ganske tilfreds med Resultaterne af Pristalsberegningen, skal vi dog alligevel sikkert holde fastt paa det, thi vi kan ikke være som den private Arbejder med nogle Maaneders Mellemrum fremtvinge Lønregulering, og det synes mig da, at Pristalsberegningen i nogen Grad virker betryggende for os; for udelukket var det vel ikke, at Regeringen under Tryk fra Højre senere gav sig til at drive Toldpolitik, der nok skulde komme til at ramme Smaaafkops Livsfornødenheder.

Et andet Felt, overfor hvilket der maa raabes giv Agt, er Nedskæring paa de særlige Ydelser; en Nedskæring her er

højest uretfærdig, da den ikke rammer alle Tjenestemænd, men kun særligt kørende Personale, og med hvad Grund skal vi lide haardere end alt andet Statspersonale?

Mon ikke Hr. Stensballes Privatbænkærlighed skinner vel stærkt igennem her? Det vil han vist vanskeligt kunne bortforklare.

For os yngre rummer tillige Angrebet paa Pensionsordningen en væsentlig Fare, hvis nemlig 30 Aars Grænsen flyttes, og det maa oprigtigt haabes, at vore Repræsentanter ogsaa her vil søge at modstaa Angrebet fra Godsejer- og Kapitalistkonsortiet, ligesom man i det hele taget faar slaa sin Lid til Smaamænds Repræsentanter paa Tinge.

Uden et stærkt og enigt Arbejderparti vilde vi baade nu og til andre Tider være hjælpeløse overfor vore Modstandere, hvad der bør erindres ved Folketingsvalg.

Tjenestemand + Samfundsborger.

FORRENTNINGSKRAVET OG TAKSTNEDSÆTTET

STATSBANERNES ØKONOMI

Af Trafikkontrolør M. E. Jensen.

Da Rigsdagen for et Par Aar siden enstemmigt vedtog, at Statsbanernes Anlægskapital skulde forrentes fuldt ud med 5 Procent i Stedet for som hidtil med gennemsnitlig 2 Procent, og da Afskrivningsprocenten samtidig forhøjedes fra 1—2½, — uden at man gjorde Gennemførelsen af disse Krav betinget af en samtidig vedtagen passende Takstforhøjelse — blev Spiren lagt til de mægtige regnskabsmæssige Underskud, som siden findes paa Statsbanernes Regnskab, ca. 29 Mill. Kr. for 1925—26 og ca. 22 Mill. Kr. for indeværende Aar. Og før man beslutter sig til at rette det derved stærkt øgede Misforhold mellem Takstens Størrelse paa den ene Side og Omkostningernes og For-

rentningskravets Størrelse paa den anden Side, vil der aldrig blive Balance paa Statsbanernes Regnskab. Som vi snart skal se, er den Formindskelse af Omkostningerne eller Forøgelse af Indtægterne alene ved Mertrafik, der ligger inden for Mulighedens Grænser, ikke tilstrækkeligt til at skabe Balance; dertil vil tillige absolut kræves enten en Takstforhøjelse eller en Nedsættelse af Forrentningskravet.

Hvis der fandtes en Mand, der paa en Gang var Tidens største Finansgeni, dens mest fremragende Administrationstalent, og Indehaver af den kraftigste Arm og den haardeste Haand; og det var tænkeligt — hvad det altsaa ikke er — at en saa klog og udmærket Mand vilde paatage sig at forsøge at skaffe fuld Forrentning — under samme Vilkaar i enhver Henseende som den nuværende Ledelse har — da vilde, selv et saadant Overmenneske, lide et uopretteligt Nederlag; heller ikke han vilde nogen Sinde være i Stand til at skaffe Balance uden enten at forhøje Taksten eller at nedsætte Forrentningsprocenten eller ved at ophøre med Driften af alle de Strækninger — og dette er de aller fleste — som med de nuværende Takster ikke kan opfylde Kravet om 5 Procents Forrentning og 2½ Procents Afskrivning; — thi Opgaven er og bliver umulig.

Statsbanernes Takster har altid været og er fremdeles meget lave, saavel i Forhold til andre Landes Takster som i Forhold til det finansielle Udbytte, man gennem Tiden har sat sig til Formaal at opnaa. De tyske, svenske og engelske Takster var allerede omkring 1899 ca. 75—100 Procent højere end de danske, og dette Forhold er ikke ændret væsentlig siden, jfr. de nylig herom i Rigsdagen og for Jernbaneraadet fremsatte Oplysninger.

Sammenligninger mellem vore og Udlandets Takster kan iøvrigt ikke foretages med synderligt Udbytte, fordi Forholdene her og i andre Lande ikke kan sammenlignes, bl. a. paa Grund af Danmarks geografiske Form og Beliggenhed, samt fordi

det danske Jernbanenet i hele sin Udstrækning er udsat for en langt stærkere Konkurrence fra en Mængde Havne. De danske Baner kan heller ikke, som f. Eks. de tyske, belgiske, schweiziske eller andre mellemeuropæiske Baner skaffe sig en god Gennemgangstrafik ved dertil egnede Takster. I de danske Statsbaners Økonomi spiller Gennemgangstrafikken aldeles ingen Rolle; her drejer det sig alene om Lokaltrafikken, i snævre Forstand om Trafikken paa selve Statsbanerne, idet Trafikken med fremmede inden- eller udenlandske Baner og Rhederier heller ikke er af større økonomisk Betydning for Statsbanerne.

Vigtigere for os end problematiske Sammenligninger med Udlandets Takster er en Sammenligning mellem vore Taksters Vækst og vore Omkostningers Vækst, og her kan man da for ret at se det Misforhold, der i Tidens Løb er opstaaet, ikke nøjes med at betragte Perioden 1913—26; man maa tage hele Perioden 1896—1926, altsaa de sidste 30 Aar. Det foreliggende Talmateriale er meget righoldigt, men her skal kun anføres ganske enkelte Tal:

Persontaksterne er vel i Perioden 1913—26 steget gennemsnitlig med ca. 90 Procent (Pristal 190—200), men i Perioden 1896—1926 er hele Stigningen kun ca. 100 Procent.

Godstaksterne er vel i Perioden 1913—26 steget gennemsnitlig fra 90—150 Procent (Pristal 190—250) alt efter de forskellige Takstklasser og efter Afstanden, men i Perioden 1896—1926 er hele Stigningen kun fra 100—200 Procent (Pristal 200—300).

Et delvis Udtryk for Takstens Vækst har man ogsaa i Indtægten pr. Person- og Tonkilometer. Denne var:

Aar	pr. Personkm	pr. Tonkm
1868	3,4 Øre	7,0 Øre
1898	2,76 -	4,6 -
1913	3,00 -	5,4 -
1925—26	5,00 -	12,3 -

Men medens Taksten i Tiden 1896—1926 saaledes kun er steget med ca. 100

Procent for Personer og ca. 100—200 Procent for Gods, er *Omkostningerne* steget med ca. 475 Procent, og naar Hensyn tages til den forhøjede Afskrivning og Forrentningsprocent, er der en Stigning paa ca. 550 Procent.

Aar	1 Arbejdstime kostede ca.:	pr. Banekilometer var	
		Udgiften ialt ca.	Indtægten ialt ca.
		Kr.	Kr.
1898	38½ Øre	10,400	13,000
1903		14,730	16,217
1913		24,322	28,150
1924—25 ...		57,859	57,823
1925—26 ...	195 -	66,262*)	54,679

Er der da ingen Mulighed for at nedbringe Udgifterne? Vel nok i nogen Grad, men langt fra tilstrækkeligt til at skaffe Balance, selv om Taksterne ikke nedsættes.

Underskudet for indeværende Aar vil, som nævnt, antagelig blive paa 21 à 22 Mill. Kr. Hvis Taksten nedsættes, som af Regeringen foreslaaet, med 15 Mill. Kr. uden at det lykkes at gennemføre en tilsvarende Nedgang i Udgifterne, — og hvem tror vel paa, at det vil lykkes, — vil Underskudet blot blive saa meget større. Udgifterne medgaar væsentligt til Indkøb af Varer og Lønninger. Men Varepriserne (Engrospristallet) kan Regeringen ikke regulere, og nogen Udsigt til betydende Fald paa denne Del af Omkostningskontoen er der ikke. Statsbanerne kan heller ikke i det lange Løb købe sine Arbejderes eller Tjenestemænds Arbejdstimer til en betydelig billigere Pris end den Pris, det private Erhverv byder sine Folk (og denne Pris bestemmes ikke paa Christiansborg). Det maa her bemærkes, at Statsens Lønudgift pr. Arbejdstime ikke er steget mere end det private Erhvervslivs tilsvarende Udgift. Heraf følger, at det vil blive vanskeligt at spare noget betydeligt paa Udgiftssiden, udover, hvad der kan spares ved Personalreduktion indtil Trafikken atter stiger.

Hvis Banlance skulde tilvejebringes alene ved Personalreduktion, maatte Statsbanerne være i Stand til at afskedige uden Pension ca. 11 000 Mand, eller Halvdelen

af hele Personalet (de 3 400 Ekstraarbejdere indbefattet).

Men er det da ikke muligt at skaffe Balance gennem en Trafikforøgelse samtidig med Personalreduktion, Lønreduktion, og efter en Takstnedsættelse?

Absolut Nej!

Takstnedsættelsen — Personalreduktionen og Lønreduktionen vilde i *bedste Fald* opveje hinanden, og de 21 Millioners Underskud skulde da alene dækkes ved en Trafikforøgelse.

Godsmængden var i 1925—26 ca. 6,4 Mill. Ton. I Statsbanernes Rekordaar (fra 1867 og til Dato) var Mængden henholdsvis 8,1 Mill. Ton. i 1915—16 og 8,2 Mill. Ton. i 1919—20. Nogen synderlig Udsigt til en Trafikstigning paa Godset, saaledes at disse Rekordaar overgaas, synes der ikke at være, men selv en Stigning med ca. 1½ Mill. Ton *forøger med de nuværende Takster* kun Fragtindtægten med ca. 15 Mill. Kr., og med *de foreslaaede nedsatte Takster*, forøges Fragtindtægten ved en Stigning af Vægten med 1½ Mill. Ton kun med ca. 12 Mill. Kr., af hvilken Merindtægt højst ca. 7—5 Millioner kan paaregnes at blive Fortjeneste, hvorefter fremdeles i bedste Fald vilde være 14—16 Millioner Kroner.

Da Balance saaledes ikke kan tilvejebringes hverken ved den Trafikforøgelse, der kan ventes, naar Virksomhederne og Byggeriet atter kommer i Gang, og heller ikke ved de Udgiftsbesparelser (Løn- og Personalreduktion), som ligger inden for Mulighedens Grænse, bliver der — selv med de nuværende Takster — ikke andre Udveje tilbage end at nedsætte Forrentningskravet, idet Forhøjelse af Taksten formentlig kan betragtes som uigennemførlig.

Kan en Nedsættelse af Forrentningsprocenten eventuelt af Forrentningssummen da begrundes sagligt?

Efter min Opfattelse maa dette Spørgsmaal besvares bekræftende, thi:

- 1) Den hævdvundne Forrentningsprocent af Statsbanernes Anlægskapital er ca. 2 Procent. (I Aarene 1867—1901 var den gennemsnitlige Forrentningsprocent 1,96; i Aarene 1902—1907 ca. 3,0 og 1908—10 ca. 1,25) og 2 Procent har endda altid været en høj Forrentning i Forhold til Takstens Størrelse.
- 2) Nogen højere Procent end 2 er aldeles ikke mulig, hvis man nogenlunde vil fastholde det Takstniveau, der har over 30 Aars Hævd her i Landet, og som dansk Erhvervsliv nu kræver forholdsmæssigt at komme ned til igen (Pristal ca. 170).
- 3) Under Hensyn til den Fordel alle *Ikke-Brugere* af Banerne dog har af Anlægene, som har tilført og fremdeles tilfører Borgerne (Nationen) Værdier, er det, ret beset, heller ikke rimeligt at belaste Taksten — d. v. s. *Brugeren alene* — med en større Andel af Forrentningen end Halvdelen (2 Procent).
- 4) Fuld Forrentning (med 5 eller 4 Procent) er aldeles ikke paakrævet for at fremtvinge (eller opmuntre til) økonomisk eller »forretningsmæssig« Drift. Dette opnaas eventuelt bedre ved at sætte Taksten lavt i Forhold til den tilstræbte Forrentningsprocent, hvis Størrelse da i denne Henseende er ligegyldig.
- 5) Takster, saa høje som de skal være, naar der forudsættes en Forrentningsprocent af 5, er i det lange Løb ikke politisk gennemførlige her i Landet; og det er dog i *Taksten, og alene der*, at den valgte Forrentningsprocent normalt bør være indbefattet. Den kan ikke hvert Aar tilvejebringes ved Lønreduktion, Personalreduktion eller ved Takstnedsættelse.
- 6) En gennemsnitlig Forrentning af 5 Procent kan eventuelt i Praksis kun gennemføres paa den Maade, at der

i »gode« Tider blev skaffet f. Eks. 8 eller flere Procent, medens man i »daarlige« Tider nøjedes med, hvad det var muligt at opnaa (fra 0—2 Procent).

Dette vilde f. Eks. betyde, at der i et godt Aar af en Driftsindtægt paa 100 Mill. Kr. skulde være 40 à 45 Millioner Kr. i Driftsoverskud at anvende til Forrentning og Afskrivning.

Hvilket Raab om Takstnedsættelse vilde i saa Fald ikke straks høres fra Handel og Erhverv.

- 7) *Privatbanernes* gennemsnitlige udbetalte Aktieudbytte var ogsaa altid lavt. I 1901 1,86 pCt., i 1904 1,83 pCt., i 1907 2,45 pCt. og i 1909 2,11 pCt. Henvend en Trediedel af Selskaberne gav intet Udbytte.

Her melder sig ogsaa det Spørgsmaal om *Forrentningskapitalen* ikke er for højt ansat; om den ikke bør yderligere nedskrives efter Guldkronen, eventuelt efter Kapitaliseringssummen for den Forpagtningsafgift et privat Selskab vilde give for at overtage Driften paa samme Betingelser i enhver Henseende som den nuværende Ledelse. (Takster og Lønninger m. v. fastsat af Rigsdagen). I sidstnævnte Tilfælde vilde Forrentningskapitalen ogsaa blive nedsat under Hensyn til den forøgede og nye Konkurrence (ringere Udbytte mulighed), som nu paaføres BANNERNE af de nye paa visse Omraader overlegne og mere driftsbillige Transportmidler (Biler og Motorbaade).

Har jeg med mine Bemærkninger om Nødvendigheden af at opgive Kravet om 5 Procents Forrentning spildt mit Krudt paa en Stilling, der maaske allerede er forladt? Der har ihvert Fald i den sidste Tid vist sig forskellige Tegn paa, at denne uholdbare Stilling rømmes i Stilhed. D'Hrr. Neergaard og Rode erklærede i hvert Fald under Finanslovsbehandlingen i Oktb. Maaned, at man maatte opgive Forrentningskravet i Krisetider, og Hr. Friis-

Skotte takkede og erklærede sig enig heri. Men hvis man nu vil kræve 4 à 5 Procent i *normale* Tider, skal en Tid som nærværende jo allerhøjest skaffe 1 Procent, maa-ske slet intet til Forrentning, *hvilket atter vil sige, at man da er naaet tilbage til den gennemsnitlige* 2 Procents Forrentning. Man burde da snarest gøre Skridtet fuldt ud og indrette Budgettet efter det faktiske, det opnaaelige og det rimelige.

„KURSUS I BETJENING AF DIESEL-ELEKTR. LOKOMOTIVER“

Det er sikkert alle danske Lokomotivmænd bekendt, at D. S. B. til A/S Frichs Lokomotivfabrik i Aarhus har afgivet Bestilling paa 6 Stk. Diesel-elekt.-Lokomotiver, der skal være færdig til Levering omkring Maj Maaned 1927. Efter Meddelelse i Dagspressen skal Prøvekørsel af Lokomotiverne finde Sted paa Sjælland, men vistnok ikke sættes ind i Jernbanedriften der, men formodentlig i Sønderjylland.

Da Fabrikationen af disse Maskiner som nævnt sker i Aarhus, var her rig Lejlighed til for aarhusianske Lokomotivmænd at sætte sig nøje ind i et saadant Lokomotivs Konstruktion, Ophugning og Arbejdsmaade. Og da der paa Privatbanen i Aarhus—Odder—Hou i den daglige Drift benyttes en Maskine af samme Fabrikat og Type, havde man tillige Adgang til at gøre sig noget fortrolig med et saa moderne Lokomotivs Betjening.

Den Tanke opstod da blandt Medlemmer af Aarhus Afdelinger, hvilke som interesserede Maskinmænd gerne vilde følge grundig med i Udviklingen, at man ønskede undersøgt, om det var mulig at faa oprettet et Art Kursus for Lokomotivmænd omfattende saavel det teoretiske som det praktiske i et saadant Lokomotiv. Tanken vandt stor Tilslutning, og der toges fat paa Opgaven.

Den første Vanskelighed ved Tilrettelægning af et saadant Kursus er naturligvis, at der maa skaffes den fornødne Tjenestefrihed. Hr. Maskinbestyrer Dorph, 2. Distrikt, blev gjort bekendt med vore Ønsker, og denne stillede sig meget velvilligt, og der udvirkedes, at 12 Lokomotivmænd af hver Kategori kunde faa Tjenestefrihed til et fastsat Antal Kursustimer een Gang ugentlig.

Efter at Tjenestefriheden saaledes var sikret, skete der Henvendelse til Aarhus tekniske Skole for der at erhverve den ønskede teoretiske Uddannelse. Skolens Forstander viste Sagen stor Forstaaelse og Imødekommenhed, og faa

Dage efter Henvendelsen fik man Tilsagn om Kursusets Realisering med Tilbud om udmærkede Lærerkrafter, udrustet med speciel Kendskab til Jernbane-Dieselmotoren og Kunze-Knorrbremsen. Undervisningsplanerne blev nu udarbejdet og fastsattes til ialt ca. 70 Timer, fordelt med 3 Timer ugentligt. Timerne fordeles saaledes:

Motorlære	ca. 20 Timer
Transmissioner — Elektroteknik	ca. 12 —
Praktisk	ca. 12 —
Kunze Knorr-Bremsen	ca. 12 —
Repetér- og Spørgetimer	ca. 12 —

Undervisningen foregaar i Teknisk Skole, dels i Klasseværelse, dels i Motorlaboratoriet og Elektricitetslaboratoriet. Til Brug for Undervisningen i Motorlære udlaaner af Skolen et begrænset Antal Eksp. af Maskindirektør Rasmussens Motorlære, 3. Udg.

Den praktiske Undervisning foregaar paa Frichs Fabrikker og i Odderbanens Diesellokomotiv under Togfremførelse paa Strækningen Aarhus—Odder—Hou og Retur.

Da Aarhus Afdelingers Medlemmer af Bestyrelserne blev indbudt til Deltagelse i Kursus, som det foran skitserede, var Indmeldelsernes Antal overvældende, og Lodtrækning blev nødvendig, hvorefter Undervisningen den 23. Oktober f. A. paabegyndtes, og vil saaledes strække sig over hele Vinteren.

Allerede paa nuværende Tidspunkt tegner Kursuset til at blive en Sukces for samtlige Deltagere, der med Glæde imødeser hver Lørdag Aften, da man samles med Lærerne, der med Iver og Forstaaelse viser sig deres Opgave voksen. Vor Lærer i Banedieselmotorer (Teori og Praktisk) er Hr. Konstruktør Nielsen, A/S Frichs Fabrikker, og Hr. Maskiningeniør Floor underviser os i Kunze Knorr Bremsens Mysterier. De Herrer har hver især deres vægtige Del i det for os »Elever« gunstige Resultat af Undervisningen. Til Hjælp ved denne anvendes en Mængde Tegninger, Lystryk, Modeller o. l. Endvidere har man til Brug for Undervisningen i Kunze Knorr Bremsen haft forskellige Dele. Store og smaa Bremseventiler, Styreventiler m. m., velvilligst udlaanet os af Hr. Maskinbestyrer Dorph. Man nærmer sig nu Slutningen af den teoretiske Undervisning og tager derefter straks fat paa den praktiske, der først foregaar paa A/S Frichs Fabrikker, som nu er naaet saa vidt med Motoren, at Montering af Lokomotiverne i nær Fremtid kan finde Sted.

Da Tilslutningen til første Kursus har været saa stor og Udbyttet saa tilfredsstillende, vil det rimeligvis blive efterfulgt af et andet for et nyt Hold videbegærlige.

At Lokomotivmændene stadig med største

Interesse følger Udviklingen indenfor Maskinvæsenet, bevises herigennem, og det maa tjene Standen til Ære, at dens Medlemmer ikke skyer Ofre af Tid og Penge for at udvide sine tekniske Kundskaber. For Deltagerne er Kursuset en Glæde, og man er da ogsaa Hr. Maskinbestyrer Dorph, de stedlige Lokomotivmestre, Teknisk Skole og deres Lærere meget taknemlige for den velvillige Imødekommenhed, der har muliggjort Kursusets Afholdelse, ligesom det er os en særlig Glæde at bibringe Indtrykket af, at Hr. Maskinbestyrer Dorph ved at værdsætte Betydningen af et dygtigt uddannet Lokomotivpersonale.

A. S. P.

JUBILÆUM

D. F. C. Møllerup.

Den 1. Marts 1927 kan Lokomotivfører, Depotforstander D. F. C. Møllerup, Skjern, fejre 25 Aarsdagen for sin Ansættelse som Lokomotivmand. Jubilaren ansattes som Lokomotivfyrbøder i Fredericia, kom derfra til Aarhus, senere til Langaa, videre til Struer, saa til Skive og atter til Aarhus, hvor han forblev til Forfremmelsen til Fører 1. April 1917, hvor M. igen kom til Fredericia. Fra Fredericia kom Jubilaren atter til Aarhus, og nu til Slut efter Ansøgning som Depotforstander til Skjern.

Jubilaren har, som det vil ses, i de 25 Aar været stationeret mange Steder og har for saa vidt i mere end een Forstand hørt til de farende Folk. M. har de Steder, han har været, forstaaet at udføre sine Pligter som Lokomotivmand paa bedste Maade, ligesom han altid har været et forstaaende Medlem af sin Organisation.

Vi sender ham vore bedste Ønsker paa Højtidsdagen og Ønsket om alt godt iden kommende Tid.

M.

EN JUBILÆUMSFEST

Søndag den 6. Februar fejrede Afdeling 33-34 deres 25 Aars Jubilæum, idet Afdelingerne stiftedes den 1. Januar 1902. I denne Anledning afholdtes en stor Fest i Klubbens Lokaler i Aalborg.

Til Stede ved denne Fest var ca. 50 Medlemmer med Damer; endvidere var indbudt som Gæster Organisationens Formand, Organisationens mangeaarige Formand Chr. Christensen, Es, Redaktøren af D. L. T., Kredsformændene for Kreds 1 og 2, endvidere Lokomotivfører M. Mortensen, Es, samt Repræsentanter for Privatbanerne i Aalborg, d'Hrr. Afdelingsformænd Østergaard og Hansen, alle med Damer.

Til Tonerne af Lokomotivmændenes March begav Deltagerne sig ind i den smukt pyntede Sal, hvor Bordet, rigt pyntet med Blomster, straks fangede Opmærksomheden; endvidere var der midt i Salen opstillet et Lokomotiv, meget smukt og kuriøst, beklædt overalt med Laurbærblade og i Stedet for Kul paa Tenderen var denne fyldt med et Væld af Tulipaner. Lokomotivet, der var en Gave fra Lokomotivpersonalets selskabelige Forening i Aalborg, var fremstillet af Lokofb. Gert Jensen, og Udsmykningen var foretaget af Blomsterforretningen »La France«, som ligeledes havde leveret den smukke Borddekoration. Endvidere var der en stor og smuk Blomsterkurv, en Gave fra Kolleger ved Privatbanerne.

Da alle var kommen til Bords, bød Lokomotivførerafdelingens Formand, Røgilds, alle de mødte Velkommen og vilde særlig byde Gæsterne velkommen. Efter at den værste Sult var stillet, talte Afdelingsformand Røgilds igen og gav en kort Oversigt over de forløbne 25 Aar. Takkede forskellige Kolleger for det Arbejde, de igennem Tiderne havde udført for Afdelingerne og Organisationen; en særlig Tak rettede han til Lokomotivførerne Vendelboe og Hougaard, overrakte derefter fra begge Afdelingerne d'Hrr. en Gave som Tak for deres store Arbejde.

Derefter talte Organisationens Formand, som takkede Aalborg Afdelinger for deres aldrig svigtende Organisationsforstaaelse. Derefter havde forskellige andre Deltagere Ordet, bl. a. Chr. Christensen, Es, Lokomotivfyrbøderafdelingens Formand Boye, Østergaard, Hansen, Nørgaard og Gronemann.

Til Festen var der endvidere forfattet en Del Sange, hvori Aalborg Husdigtere paa smuk Maade behandlede forskellige Ting, baade gemytlige og alvorlige.

Endelig skal nævnes, at der til Festen var kommen en Del Telegrammer fra forskellige Afdelinger indenfor D. L. F. samt Telegram og en Gave, Cigarer til Damer og Herrer fra Jydsk Andels Kulforretning i Aalborg.

Efter at Maden var vederfaret Retfærdighed,

blev Salen rømmet, og Dansen tog sin Begyndelse; denne varede ved til hen ad de smaa Klokketimer, hvorefter alle Deltagerne samledes ved et Frokostbord, hvor bl. a. de to Kredsformænd, Sofus Jensen og Boyesen havde Ordet, og først sent sluttede denne Jubilæumsfest, en Fest, som igen beviste, at Aalborg Kollegerne saavel kan mødes til alvorlig Debat, hvor dette er nødvendig, men ogsaa kan mødes i godt kammeratligt Samvær; en Fest, som yderligere vil styrke det gode Forhold og den gode Enighed, som altid har bestaaet blandt Afdelingerne i Aalborg.

En Deltager.

TAK

For velvillig Afløsning og Assistance ved Juletræsfesten den 10. Januar samt ved Aalborg Afdelingens Jubilæumsfest Søndag den 6. Februar d. A. bringer vi herved Kolleger i Frhv og Rd vor hjerteligste Tak. Ligeledes vor bedste Tak til d'Hrr. Lokomotivmester Rolder, Ab, Aarkrog, Randers, og Hansen, Frederikshavn.

Lokomotivpersonalet i Ab.

FAGLIGE FOREDRAG

Dansk Jernbaneforbund, Dansk Lokomotivmands Forening og Jernbaneforeningen har formaaet Hr. Trafikchef Graae til at holde Foredrag i nedennævnte Byer om Emnet: *Aktuelle Trafikspørgsmaal, særlig med Henblik paa Bilkonkurrencen.* I København: Mandag den 21. Februar Kl. 8 Aften (Paladsteatret blaa Sal), i Struer Tirsdag den 22. Februar Kl. 8 Aften (Schous Hotel) og i Aarhus Onsdag den 23. Februar Kl. 8 Aften (Forsamlingsbygningen, Østergade).

STATSBANEPERSONALETS BIBLIOTEK

		NYE BØGER
Sj.- Falst.	Jyl.- Fyn	
13944	12481	Erichsen, Erich: Stakkels Birgitte.
13947	12476	Bergstedt, Harald: Under Klokke- taarnet.
13950		Dostojefski: Skriftemaal.
13952		Geijerstam, Gösta: Iva Storgaardén.
13956	12428	Fibiger, A.: Den yndigste Rose.
13957	12456	Wassermann, J.: Laudin og hans Verden.
13958	12479	Egge, Peter: Hos Vincent Øst.
13959	12477	Bull, Jacob B.: Barnet.

13960 12495 Rosenkrantz, Palle: Et Eventyr i Natten.
 13961 12478 Egeberg, Edv.: En Præsteskæbne.
 13964 Gudmundsson, K.: Islandsk Kærlighed.
 13965 12426 Elster, Kr. d. y.: Gnister fra Peisen.
 13984 Edwin, E.: Verdens Barn.

RETTELSE TIL ADRESSEFORTEGNELSEN

Lokomotivførererkredsen.

Sønderborg: Formandens Navn og Adresse rettes til H. J. Fournaise, Dybbølsgade 17 A, 2. S.
Kassererens Navn og Adresse rettes til: Th. Holm, Augustenborgvej 68, 2. S.
Korsør: Formandens Navn og Adresse rettes til: H. J. Jensen, Taarnborgvej 6.
Kassererens Navn og Adresse rettes til: A. J. Tørngren, Slottensgade 30.

Lokomotivfyrbøderkredsen.

Esbjerg: Formandens Navn og Adresse rettes til: H. J. Poulsen, Knudsgade 7, St.
Tønder: Repræsentantens Navn og Adresse rettes til: V. Mortensen, Tinglev.
Frederikshavn: Kassererens og Repræsentantens Navn og Adresse rettes til: J. E. Christensen, Hjørtingvej 19.

Slagelse: Kassererens og Repræsentantens Navn og Adresse rettes til: C. L. Frederiksen, Herluf Trollesvej 2 B, 2. S.

Brande: Kassererens Navn og Adresse rettes til: N. Nielsen, Torvegade 5, 1. Sal.

Repræsentant for U. Afd. Navn og Adresse rettes til: O. Laursen, Dalgas Allé 3, Herning.

Randers: Kassererens Navn og Adresse rettes til: E. K. Henriksen, Fyensgade 12, 2. S.

Ordensdekoration:

H. M. Kongen har under 15.—1.—27 benaadet Lokomotivfører V. A. Andreasen, Østerbro, med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Forflyttelse:

Efternævnte er fra 15.—2.—27 forflyttede fra Aarhus Ø til Aarhus H, nemlig:

Lokomotivførerne A. Kristensen, S. K. Sørensen, J. Hansen, A. V. Lynggaard, R. N. Rasmussen, N. L. Jensen, T. C. O. Olsen og A. Jensen samt

Lokomotivfyrbøderne G. V. C. R. Laursen, H. K. Rasmussen, J. C. Jensen, A. A. Sørensen, T. M. Sørensen, N. Christiansen, A. P. Petersen, H. G. Larsen og S. Jessen.

KØBENHAVNS LIGKISTEFABRIK

TELEFON 69 66

BLEGDAMSVEJ 50

TLF. VESTR. 43 57

GRUNDLAGT 1888

GRUNDLAGT 1888

Kyndig og samvittighedsfuld Vejledning samt Besørgelse af alt vedrørende Begravelse og Ligbrænding.

Bøger - Papir - Musik - Fotografiske Artikler.

VIGGO NIELSENS BOGHANDEL

Telf. 9327.

Istedgade 64, Istedgaard.

Telf. 9327.

RENSECREMEN TIKLO

er ganske vidunderlig til at fjerne Olie, Fedt, Sod, Smøelse, Snavs, Tjære o. lign. fra Hænder og Arbejdstøj.

Forlang „Tiklo“ hos Deres Købmand eller skriv til:

Worning & Petersen, Vejle.

Camillus Nyrops Etabl.

Nyrop og Maag A/S.

Købmagergade 43. — København K.
 Telefoner: Central 768 og 10028.

Bandager og Sygeplejeartikler i stort Udvalg.

Specialitet:
 Bandager til vanskelige Tilfælde.

H. C. Hansen,

62, Vesterbrogade 62.

Trikotage- og Garnforretning.

Stort Udvalg.

Underbeklædning, Strømper, Sokker.
 Leverander til Forbrugsforeningen.

For smudsige Hænder brug

Aggerbecks Motor-Sæbe

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 17. Februar.

Redaktion: Vesterbrogade 98 A³, Kjøbenhavn V.

Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14,613.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Abonnementspris: 6 Kr. aarlig

Annonce-Ekspedition

Ny Vestergade 7³, København K.

Telefon Central 14 612

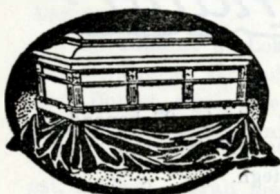

Amk. Gummivare
 Industri Vestergade 3 Kbhvn. B.
 Vordersprøjter, Sanitets- & Sygeplejecartiller
 III. Præmie mod 50 Øre i Primat.
 DISKRET KESPEKATION • Telf. Byen 4186
 Jernbanemænd 10 pCt. Rabat

Forlang

„Slotsbryggeriet“s Husholdningsøl & Skibsol

Original pasteuriseret Aftapning
 Faas paa Hel- og Halv-Flasker

[N. P. Rostrups]
 [Ligkæstetmagasin]

Walkendorffsgade 34—36. - Telf. 778.
 Gl. Kongevej 103. - Telf. 13577.

STØT VORE ANNONCØRER

Den skal får ha'

Randers

**Østergades
Afholdshotel**

Telefon 1051.
 anbefales ærede Rejsende.
 L. Andersen.

**Glarmester
H. P. Hougaard & Søn.**
 Houmeden 21 Randers Tlf. 573

KØBENHAVNS KOLONIAL FORSYNING

LOTHARDT DAHL.
 Telefoner 3067 & 5605. Helgolandsgade 1.
 Vesterbrogade 11. FILIAL: Vodroffsvej 22. Telefon Vester 3992.

Største Kolonial- og Konserver-Import i Danmark. — Direkte fra Producent til Forbruger, derfor altid billigst. — Vore Automobiler kører overalt i Byen og Forstæder, Leverandør til Embeds- og Bestillingsmænd samt Lægers Forbrugsforening.

Søg vore Restauranter

„Hallen“
 Vesterbrogade 35
 Tlf. Vester 8885

„Taarnborg“
 Allégade 18
 Tlf. Vester 1990

„Nørrehal“
 Nørrebrogade 88
 Tlf. Nora 1088

„Sønderbro“
 Amagerbrogade 7
 Telf. Amg. 8678

„Øbro“
 Østerbrogade 39
 Telf. Øbro 1039

„Møjhal“
 Store Torv 16, Aarhus
 Telf. 6047

God billig Mad . . Pensionærer modtages . . Ingen Drikkepenge

KAR

Kvindernes Alkoholfrige Restauranter

KAR

Tilbud til Tjenestemænd.

De kan for Fremtiden faa aabnet en Konto, paa 1. Klasses Herre- og Dameskræderi samt Herrekonfektion og Drengetøj, paa Ratebetaling til absolutte kontante Priser.

Med Højsagtelse

J. V. Jensen, Skræddermester. Gl. Kongevej 135 B. Vstr. 4610.
 Uden Udbetaling Uden Udbetaling

A. Larsens Eftfl., Skotøjsmagasin, Istedgade 57.

Prima dansk Fodtøj til smaa Priser.

Reparationer udføres paa eget Værksted. — Telf. Vester 483 y.

J. Agerskov's Bageri & Conditori

Flensborggade 61. Tlf. Vest. 8857

anbefaler sig til d'Herrer Jernbanemænd med 1. Klasses Varer.

Bestillinger paa større og mindre Kager til Selskaber modtages.

Morgenbrød bringes.

Morgenbrød bringes.

Da Værksted- og Remisearbejdernes Fællesorganisation i Forbindelse med Dansk Lokomotivsmænds Forening har overtaget Driften af Marketenderiet i Centralværkstederne og Godsbanens Remise, anbefaler vi derfor Benyttelsen af dette til ærede Medansatte.

DRIFTSUDVALGET.

Vesterbros Vinimport

Absalonsgade 34

Tlf. Vester 4988

Tlf. Vester 4988

Engelsk-Dansk Beklægnings-Magasin

Langgade 61. VALBY. Telef. 51.

Største, billigste og bedste
 Herre- og Drengeskæpverlings-
 Forretning og -Skræderi,
 Underbeklædning, Hatte og Huer.

Restaurationen paa Næstved Banegaard

bringes i velvillig Erindring.

Ærb. CHR. JENSEN.

Kaminer — Ovne — Komfurer

Største Udvalg — Største Varmeevne —
 Laveste Priser.

Niels Hansen & Co., Brotorv, Næstved

TORVEHALLEN

Spis godt.

Hjemmelavet Paalæg og Salater, alt i Flæk. Medister og Fars.

STØT DANSK INDUSTRI